

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29238.

Kl.

Ivar Löken Haadem, Ö. Aker k. Oslo.

47a³, 1/34
F 16 f, 1/34

Podkładka przeciwdźwiękowa maszynowa, umieszczona na fundamencie.

Zgłoszono 3 października 1933 r.

Udzielono 28 sierpnia 1940 r.

Pierwszeństwo: 8 października 1937 r. (Norwegia).

Wynalazek dotyczy podkładki przeciwdźwiękowej pod części maszynowe, zwłaszcza ustawiane na fundamencie. Części maszyn, a zwłaszcza metalowe, posiadają w znacznym stopniu właściwość przenoszenia dźwięków i z tego powodu należy izolować je, np. przy ustawianiu maszyny na fundamencie.

W podkładce przeciwdźwiękowej jest umieszczone uzbrojenie z metalu w ten sposób, iż nie może się ona przesunąć w stosunku do materiału izolacyjnego i nie może zetknąć się ani ze sworzniami, służącymi do umocowania części maszynowej na podkładce, ani ze sworzniami fundamentowymi, względnie z jednymi lub drugimi. Takie podkładki można wytwarzać

masowo jako towar rynkowy, stosowany przy ustawianiu maszyn, przy czym można wykonywać je w wielkościach znormalizowanych.

Według wynalazku część podkładki, która służy do zakładania sworzni maszynowych, unosi się swobodnie nad fundamentem i znajduje się na poziomie wyższym od jej części nośnej, która ma być umocowana na fundamencie. Najlepiej wygiąć ku górze środkową część podkładki w stosunku do jej boków w postaci mostku.

Na rysunku uwidocznił przykład wykonania podkładki według wynalazku. Na fig. 1 przedstawiono widok boczny podkładki o kształcie najwięcej odpowiednim, na fig. 2 — jej widok z góry, na

fig. 3 i 4 przedstawiono odmienne wykonania podkładki.

Na fig. 1 liczba 1 oznacza podkładkę, wykonaną z gumy lub elastycznej względnie plastycznej masy przeciwdźwiękowej. W gumę jest założone przy wytwarzaniu podkładki uzbrojenie metalowe 2, najlepiej w postaci paska, otoczonego ze wszystkich stron gumą i dlatego nieprzesuwne w jedną lub drugą stronę. Pasek metalowy jest zaopatrzony w otwory 3 dla sworzni śrubowych 4, służących do założenia w fundament 5, a ponadto w otwory 6 dla śruby lub śrub 7, które służą do przytwierdzenia części maszynowej 8 do podkładki. Otwory 3 i 6 posiadają tak duże średnice, iż zabezpieczają one stale dostateczny odstęp między krawędzią otworów a przynależnym sworzniem umocowującym 4 lub 7, tak iż części metalowe nie stykają się, a dzięki temu część maszynowa 8 jest odizolowana od fundamentu 5. Nie jest oczywiście warunkiem nieodzownym, aby krawędzie wszystkich otworów 3, 6 nie stykały się ze sworzniami. Wystarczy, gdy tylko w jednym z tych miejsc nie zachodzi zetknięcie metalowych części, lecz najlepszy wynik pod względem tłumienia dźwięków osiąga się, gdy w żadnym z tych miejsc nie stykają się części metalowe.

Jak przedstawiono na fig. 1, podkładka posiada dwa grubsze boki, połączone ze sobą środkowym podwyższonym mostkiem. Zapobiega on stykaniu się sworzni 7 z fundamentem 5, podtrzymując go należyście ponad tym fundamentem i umożliwiając dogodne zakładanie i wyciąganie sworzni 7. Można, oczywiście, mostek środkowy umieścić na tej samej wysokości, jak boki, co uwidacznia fig. 4, o ile w fundamencie 5 wykonać wyjęcie względnie wgłębienie 9.

Podkładka powinna być dostatecznie wytrzymała na obciążania, wstrząsy lub drgania części maszynowej 8. Podkładkę można wykonać też tak, jak to przedsta-

wiono na fig. 3, a więc tylko z jednym otworem dla sworzni fundamentowego 4 oraz z otworem dla sworzni maszynowego 7, zamiast zaś drugiego boku dla sworzni fundamentowego można wykonać oparcie 10, wygięte ku dołowi, które uzbrojone jest również we wkładkę metalową i przejmuje częściowo obciążenie części maszynowej. Ukształtowanie podkładki poza tym może być różne, jednak utrzymane w granicach wynalazku.

Według fig. 4 podkładka jest zupełnie płaska. W tym przypadku jest ona wykonana z dwóch płyt 11 i 12 drewnianych lub z innego odpowiedniego materiału, aczkolwiek i tutaj można zastosować gumę. Między tymi płytami jest umieszczona wkładka 13 z metalu, a w celu zapobiegania przesuwaniu się tej wkładki w stosunku do płyt 11 i 12 zaopatrzono je w kolce 14, skierowane w dół i w górę i wczepiające się w płyty 12 i 11. Wykonanie takie może posiadać mostek według fig. 1 i 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkładka przeciwdźwiękowa maszynowa, umocowana na fundamencie, zaopatrzona w uzbrojenie metalowe, nieprzesuwne w stosunku do materiału przeciwdźwiękowego podkładki i nie stykające się ze sworzniami maszynowymi i fundamentowymi, znamienna tym, że ta część podkładki, która bezpośrednio podtrzymuje część maszynową, unosi się swobodnie bez podparcia ponad fundamentem.

2. Podkładka według zastrz. 1, znamienna tym, że jej część środkowa, służąca do podtrzymania części maszynowej jest wygięta ku górze i stanowi mostek w stosunku do jej boków, opierających się na fundamencie.

I v a r L ö k e n H a a d e m.

Zastępca: inż. St. Głowacki,
rzecznik patentowy.

